

Αθήνα, 29 Νοεμβρίου 2019

Ομιλία του Πρωθυπουργού και Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη στο 13ο Συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας

Κύριοι Πρόεδροι, Αγαπητοί σύνεδροι,
Φίλες και φίλοι,
Νεοδημοκράτισσες και Νεοδημοκράτες,

Ανοίγοντας, πέρυσι, το προηγούμενο συνέδριό μας -όπως μας θύμισε ο Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής και γουρλής Βαγγέλης Μειμαράκης, ένα θερμό χειροκρότημα, για τον Βαγγέλη- είχα προβλέψει, λοιπόν, ακριβώς πριν από έναν χρόνο, ότι το 12ο Συνέδριό μας θα ήταν το τελευταίο πριν από τη μεγάλη πολιτική αλλαγή. Μία αλλαγή που τόσο ποθούσε η Ελλάδα και για την οποία -όλοι σας, όλες και όλοι- τόσο σκληρά εργαστήκατε.

Ύστερα από έναν χρόνο ο αγώνας αυτός δικαιώθηκε: Η Νέα Δημοκρατία είναι, πλέον, αυτοδύναμη στην κυβέρνηση. Η Ελλάδα άφησε πίσω της την κρίση, το ψέμα και την μιζέρια. Γι' αυτό σας οφείλω από την καρδιά μου -όσο κοινότοπο και αν ακούγεται- ένα μεγάλο ευχαριστώ. Ευχαριστώ για την πίστη σας, ευχαριστώ για το θάρρος σας, ευχαριστώ για την αγωνιστικότητά σας. Ευχαριστώ για την αγάπη σας στη μεγάλη μας παράταξη, τη Νέα Δημοκρατία!

Όμως, φίλες και φίλοι, αυτή η μεγάλη νίκη -η Νέα Δημοκρατία έφτασε ξανά στο 40%- δεν ήρθε μόνο στην κάλπη. Ήρθε και στην καρδιά και στη σκέψη των πολιτών. Και δεν ήρθε καθόλου τυχαία. Θυμίζω, ότι το σύνθημα του 10ου Συνεδρίου ήταν «Οξυγόνο για την Κοινωνία». Στο 11ο Συνέδριο δηλώναμε «Έτοιμοι να αλλάξουμε την Ελλάδα». Στο 12ο Συνέδριο διακηρύξαμε πως αυτό το «Μπορούμε». Σήμερα, στο 13ο Συνέδριό της Νέας Δημοκρατίας, είμαστε πλέον έτοιμοι για μία νέα εθνική προσπάθεια. Γιατί, όπως λέει και το σύνθημά μας «Το Μέλλον Αρχίζει Τώρα»!

Από το 2016, λοιπόν, διανύσαμε μαζί μία συνεπή και συνεχή πορεία για την κατάκτηση των διαδοχικών στόχων που αποτυπώνονται στους παραπάνω τίτλους. Όμως, αυτοί οι 46 μήνες δεν υπήρξαν μόνο μία διαδρομή από τη μάχη της αντιπολίτευσης στην ευθύνη να πάρουμε τις τύχες του τόπου στα χέρια μας. Υπήρξε και μία διαρκής διαδικασία ωρίμανσης και εξέλιξης ολόκληρης της παράταξης. Γιατί μέσα σε αυτό το διάστημα η Νέα Δημοκρατία

ανασυγκροτήθηκε: Ο κομματικός της κορμός αποτελείται, πλέον, από νέα στελέχη εκλεγμένα από τη βάση μας.

Διαμορφώσαμε ένα καινοτόμο πρόγραμμα δράσης: Αυτό που ενέκριναν οι ψηφοφόροι και που τώρα αποτελεί οδηγό για την κυβερνητική πολιτική. Και, κυρίως, ανανεωθήκαμε σε ιδέες και σε πρόσωπα: Γι' αυτό σήμερα η Νέα Δημοκρατία έχει την ιδεολογική και πολιτική υπεροχή, συσπειρώνοντας τα πιο δυναμικά στοιχεία της Ελληνικής κοινωνίας.

Είναι όλα αυτά, συνεπώς, που με κάνουν διπλά περήφανο που κρατώ το τιμόνι αυτής της μεγάλης παράταξης. Αύριο και μεθαύριο το Συνεδριό μας θα προβληματιστεί, θα κοιτάξει και πάλι μπροστά. Θα συζητήσει για τη σύγχρονη επιδημία του λαϊκισμού αλλά και για τις μεγάλες προκλήσεις του 21ου αιώνα: Την κλιματική κρίση και τις συνέπειές της παντού. Από τη μετανάστευση μέχρι την αγροτική οικονομία. Από την πολιτική προστασία μέχρι τη διαχείριση των απορριμμάτων και των νερών μας.

Θα συζητήσει για την ψηφιακή αλλαγή και τις αλλαγές που φέρνει στη σχέση κράτους-πολίτη, στην αγορά εργασίας, στην επικοινωνία. Θα συζητήσουμε για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, ένα πεδίο το οποίο και αυτό είναι υπό διαρκή διαμόρφωση, που απαιτεί νέες απαντήσεις σε κάθε νέα συγκυρία.

Τα σύγχρονα προβλήματα θα τα προσεγγίσουμε με σύγχρονο τρόπο και σε ένα σύγχρονο περιβάλλον. Με προσωποποιημένη πληροφόρηση, οι σύνεδροι θα παρεμβαίνουν σε πραγματικό χρόνο, θα θέτουμε on-line ερωτήματα. Οι εργασίες μας μεταδίδονται σε live streaming, συγχαρητήρια στον Γιάννη Μπρατάκο και τον Γραμματέα μας, τον Γιώργο Στεργίου για ένα πραγματικά καινοτόμο και σύγχρονο Συνέδριο. Σε επίπεδο εικόνας αλλά και σε επίπεδο ουσίας.

Και βέβαια σε όλους τους χώρους υπάρχουν κάδοι ανακύκλωσης. Όπως έχετε διαπιστώσει έχουμε ελαχιστοποιήσει τη χρήση χαρτιών και -ναι αγαπητέ Υπουργέ Περιβάλλοντος- και τη χρήση πλαστικού. Με άλλα λόγια το μήνυμά μας είναι ένα: Νέοι ορίζοντες για μία νέα Ελλάδα! Νέες απαντήσεις από νέα μυαλά! Η Νέα Δημοκρατία είναι πάντα νέα και είναι πάντα δημιουργικά ανήσυχη!

Αγαπητοί Σύνεδροι,

Η παράταξή μας στάθηκε αλώβητη απέναντι στη λαίλαπα του λαϊκισμού. Πλήρωσε, βέβαια, βαρύ τίμημα: Στελέχη της στοχοποιήθηκαν, το πρόγραμμά της παραχαράχτηκε από ψέματα, ενώ η προπαγάνδα τύλιξε τη χώρα για πολλά χρόνια με το νέφος ενός δήθεν ανύπαρκτου «ηθικού πλεονεκτήματος». Οι ρίζες μας, ωστόσο, αποδείχθηκαν πολύ ισχυρές. Δεν υποχωρήσαμε, χαλυβδωθήκαμε. Και επιλέγοντας μια “Συμφωνία Αλήθειας με τον λαό”, κερδίσαμε την εμπιστοσύνη του.

Η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα που το 2019 νίκησε σε τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις τη δημαγωγία του ΣΥΡΙΖΑ, που κάποτε έμοιαζε παντοδύναμος. Και να σας θυμίσω πώς το πετύχαμε, φίλες και φίλοι, το πετύχαμε με φειδωλές υποσχέσεις. Με επένδυση στην υπευθυνότητα και προβάλλοντας σταθερά το μήνυμα της ενότητας και της ευημερίας των Ελλήνων.

Η μεγάλη πολιτική αλλαγή αυτή δεν θα μπορούσε να συντελεστεί αν η παράταξη η ίδια δεν ακολουθούσε αυτό που πρότεινα από την πρώτη στιγμή που με εκλέξατε αρχηγό της: Να έχει άγκυρα την παράδοσή της. Πυξίδα την πρόοδο. Και καύσιμα σε αυτό το όμορφο ταξίδι την ανανέωση, την τολμηρή σκέψη και τον πολλαπλασιασμό αντί για τη διαίρεση. Κατάφερε, έτσι, να φέρει κοντά της ανθρώπους από διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες, αλλά με ένα κοινό στόχο: Την προκοπή της χώρας.

Δίπλα στους αταλάντευτους Νεοδημοκράτες -ευχαριστώ από την καρδιά μου τους αγωνιστές της Νέας Δημοκρατίας που δεν μας εγκατέλειψαν ποτέ, κυρίως στις δύσκολες στιγμές, εσείς κρατήσατε το κόμμα όρθιο, στις μεγάλες περιπέτειες και στις μεγάλες φουρτούνες. Αλλά δίπλα σε όλους εμάς στοιχήθηκαν πολλοί πολίτες που αναγνώρισαν την επικράτηση του κόμματος - σε αυτή τη συγκυρία- ως μια εθνική αναγκαιότητα.

Επέστρεψαν σπίτι τους παλιοί φίλοι που είχαν απομακρυνθεί -βλέπω αρκετούς ανάμεσά μας σήμερα. Κάποιοι από εκείνους που η κρίση τους κέντρισε με το δηλητήριο του ψέματος. Ήρθαν κοντά μας πολλά ανοιχτά μυαλά, υπεύθυνοι ψηφοφόροι άλλων κομμάτων. Βρήκαν στο πρόγραμμά μας τη μόνη ρεαλιστική απάντηση για την ανάταξη της πατρίδας μας. Είναι στο χέρι μας να τους μετατρέψουμε από περιστασιακούς υποστηρικτές σε σταθερούς συμμάχους. Αυτή η δημιουργική ώσμωση προσώπων και ιδεών έφερε και την εκλογική νίκη, έφερε και την κοινοβουλευτική ισχύ.

Και κάτι παραπάνω και ίσως ακόμα πιο σημαντικό: Υπήρξε το πρόκριμα για την επανένωση του ελληνικού λαού, που τόσο ανεύθυνα κάποιοι δίχασαν. Το θεμέλιο της γεφύρωσης ενός κρίσιμου ρήγματος, δεν θα σταματήσω να το λέω: Οι Έλληνες είμαστε λίγοι για να είμαστε χωρισμένοι. Και μας κράτησαν πολύ πίσω για να μην κινηθούμε γρήγορα προς τα εμπρός. Ξεκινάμε, λοιπόν, με όλους και για όλους!

Η χώρα μας έχει, σήμερα, μια από τις ισχυρότερες κυβερνήσεις στην Ευρώπη και η Νέα Δημοκρατία είναι ίσως το μεγαλύτερο, σε οργάνωση, κεντροδεξιό κόμμα στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα. Είμαστε το πρώτο κόμμα που απέδειξε έμπρακτα ότι ο λαϊκισμός αφού έχει κατακτήσει την εξουσία μπορεί να ηττηθεί. Και νικήσαμε τον λαϊκισμό -κι αυτό το θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό, είναι ένα μήνυμα το οποίο μεταφέρω πάντα στους συναδέλφους Ευρωπαίους ηγέτες- νικήσαμε τον λαϊκισμό όχι αντιγράφοντας τις μεθόδους του, αλλά αντιμετωπίζοντας την ουσία του. Γιατί αυτή караδοκεί, απλώνεται και πάντα κακοφορμίζει όταν η Δημοκρατία δεν επαγρυπνεί.

Αυτό συνεπάγεται ευθύνες, τόσο για την κυβέρνηση, αλλά κυρίως και για τον κομματικό μας μηχανισμό. Ο λαϊκισμός δεν χαρακτηρίζει μόνο τους αντιπάλους μας. Μπορεί να απειλήσει και τη δική μας σκέψη. Δεν θέλω να ξεχνάτε πως η αλαζονεία και η αυταρέσκεια στην εξουσία είναι πάντα κακός σύμβουλος. Χρέος μου είναι να μην επιτρέψω τέτοιες συμπεριφορές να σκιάσουν τη διαδρομή μας.

Φάρος μας, λοιπόν, πρέπει να παραμείνει η αλήθεια και η ειλικρίνεια. Δεν θα κρύψουμε από τον λαό τις δυσκολίες που συναντάμε, ούτε θα αρνηθούμε ολισθήματα. Κάποια από τα τελευταία, μάλιστα, εγώ πρώτος και θα αναγνωρίσω και θα σπεύσω να θεραπεύσω. Απ' την άλλη, όμως, ποτέ δεν θα εξισώσουμε τις λίγες και μικρές αστοχίες του παρόντος με τα πολλά και τα μεγάλα εγκλήματα του παρελθόντος. Γιατί δεν είμαστε όλοι το ίδιο και το αποδείξαμε στην πράξη.

Το ιδεολογικό και πολιτικό μας μέτωπο μένει ανοιχτό και ενεργό. Η «Συμφωνία Αλήθειας» μετατρέπεται τώρα σε «Συμφωνία Δημιουργίας», η οποία καθημερινά θα δικαιώνεται από μία και μόνο λέξη: Αποτέλεσμα! Όχι, όμως, αποτέλεσμα για το αποτέλεσμα. Αλλά αποτέλεσμα για μια καλύτερη ζωή. Για κάθε Ελληνίδα, για κάθε Έλληνα.

Φίλες και φίλοι,

Ύστερα από τέσσερις μήνες, η εικόνα της χώρας είναι ήδη διαφορετική: Η οικονομία έχει τεθεί σε τροχιά ανάπτυξης, όταν ακόμη και ισχυρές ευρωπαϊκές χώρες ασθμαίνουν. Τα capital controls είναι παρελθόν. Ο δείκτης οικονομικού κλίματος είναι ο υψηλότερος από το 2008 και δανειζόμαστε με τα χαμηλότερα επιτόκια από ποτέ. Και με αρνητικά επιτόκια, ποιος θα το περίμενε αυτό πριν από ένα χρόνο.

Η Βουλή μέχρι σήμερα έχει ψηφίσει ήδη σε αυτούς τους τέσσερις μήνες -τις 130 ημέρες, για να είμαι ακριβής- 25 νομοσχέδια. Μέχρι το τέλος του χρόνου θα φτάσουν τα 30 και ψηφίσαμε και μία σημαντική συνταγματική αναθεώρηση.

Οι επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά θα πληρώνουν, χάρη στο φορολογικό νομοσχέδιο που θα είναι νόμος του κράτους σε λίγες μέρες, λιγότερους φόρους. Ο ΕΝΦΙΑ έχει ήδη μειωθεί μεσοσταθμικά κατά 22% για όλους τους Έλληνες και παντού στην Ελλάδα, ένα χρόνο νωρίτερα από ό,τι είχαμε πει ότι θα το κάνουμε.

Μεγάλες επενδύσεις, όπως της Cosco και του Ελληνικού, προχωρούν. Δεκάδες άλλες, μικρότερες αλλά όχι λιγότερο σημαντικές, δρομολογούνται.

Στα πανεπιστήμια επιστρέφει το πραγματικό άσυλο της γνώσης και των ιδεών. Και οι γειτονιές επιστρέφουν σταδιακά στους κατοίκους τους.

Η χώρα ανακτά τη διεθνή της αξιοπιστία. Η Δικαιοσύνη και οι θεσμοί λειτουργούν ξανά και το επιτελικό κράτος βαδίζει στο δρόμο του ψηφιακού μετασχηματισμού.

Μία κυβέρνηση που δρα με σχέδιο ανοίγει μεγάλα θέματα, μεγάλες ενότητες για το μέλλον, όπως η «πράσινη» ανάπτυξη. Αλλά και απαντά αποτελεσματικά σε έκτακτα γεγονότα, όπως οι φωτιές, όπως οι πλημμύρες, όπως ο τραγικός σεισμός στην Αλβανία, που πρώτη η Ελλάδα έσπευσε να συμπαρασταθεί στη γειτονική χώρα.

Στο κυβερνητικό έργο, όμως, θα αναφερθώ και λίγο αργότερα. Σε αυτό που θέλω τώρα να επιμείνω είναι η αντίληψη που το διαπνέει. Δεν ακολουθούμε ένα πρόγραμμα επειδή, είναι απλά τεχνοκρατικά άρτιο. Αλλά γιατί υπηρετεί την Ελλάδα και τον κάθε Έλληνα πολίτη. Οι αριθμοί έχουν σημασία μόνο αν σημαίνουν πραγματική ανθρώπινη ευημερία. Οι στόχοι δεν έχουν αξία αν δεν επιτυγχάνονται τελικά στο όνομα του κάθε πολίτη.

Η Νέα Δημοκρατία, άλλωστε, είναι η δύναμη που «ταυτίζει το έθνος με τον λαό, την πατρίδα με τους ανθρώπους, την πρόοδο με το κοινό αγαθό και την πολιτική ελευθερία με την έννομο τάξη και την κοινωνική δικαιοσύνη». Αυτά τα λόγια της Ιδρυτικής μας Διακήρυξης του 1974, με την υπογραφή του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ισχύουν απόλυτα και σήμερα. Αναρωτιέμαι πόσα κόμματα άραγε μπορούν να ανατρέξουν στις ιδρυτικές τους διακηρύξεις και να διαπιστώσουν αν εξακολουθούν και σήμερα να παραμένουν επίκαιρες.

Όπως ισχύει, όμως, και η δυναμική τους εξέλιξη σε διάλογο με την κοινωνία και με τα νέα δεδομένα. Κάτι που πιστοποιείται από μία ακόμη παρακαταθήκη του ιδρυτή μας: «Η Ν.Δ. υπηρετεί τα συμφέροντα του Έθνους πέρα και πάνω από τις παραπλανητικές ετικέτες της Δεξιάς, του Κέντρου και της Αριστεράς».

Ακριβώς αυτός ο ιδεολογικός πυρήνας με τα δύο του συστατικά -την ατομική ελευθερία, από τη μία και την κοινωνική φροντίδα, από την άλλη- είναι που τροφοδοτεί την διαρκή μας ανανέωση. Κυρίως, όμως, μας επιτρέπει να κρατάμε σταθερή την πορεία μας σε έναν κόσμο που δεν ζει, πια, με τις μεγάλες δογματικές «βεβαιότητες» του παρελθόντος.

Που μεταβάλλεται συνεχώς από την Τεχνολογία που έρχεται από το αύριο, που επηρεάζεται από το Δημογραφικό και το Μεταναστευτικό, που έρχονται από το χθες. Και, βέβαια, σε έναν κόσμο νέων ανισοτήτων. Στον οποίο η Δημοκρατία καλείται να επιβεβαιώσει την ισχύ της απέναντι σε νέες αμφισβητήσεις.

Θέλουμε και πρέπει ως Έλληνες και ως Ελλάδα, να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον νέο κόσμο με τη νοοτροπία του νικητή, όχι του φοβισμένου απειλούμενου. Αυτή είναι, άλλωστε, η ιστορία μας. Ένας δυναμικός τρόπος να προσλαμβάνουμε, να αφομοιώνουμε, να προσαρμόζουμε προς όφελός μας τις παγκόσμιες αλλαγές.

Για να το πετύχουμε πρέπει να πετάξουμε όλη την «αρχαία σκουριά» των κούφινων λόγων, των αναχρονιστικών διλημάτων που αφορούν άλλες εποχές και άλλες καταστάσεις. Να σας μιλήσω για μερικά τέτοια αναχρονιστικά διλήμματα: Ιδιωτικό ή δημόσιο στην οικονομία; Κακές ελίτ ή καλός λαός; Καλός κρατισμός ή κακή αγορά; Συμμετοχή ή όχι στην Ευρώπη; Ισότητα ή ελευθερία;

Αυτά τα διλήμματα είναι ψευδεπίγραφα και ανεπίκαιρα. Μας κρατούν δεμένους στα παλιά λόγια και τα έργα του παρελθόντος. Και αποφεύγοντας να αντιμετωπίσουμε το σήμερα, χάνουμε τη θέση μας και την πυξίδα μας στον κόσμο. Χάνουμε πλούτο και ισχύ. Ένας τρόπος υπάρχει για να είμαστε ισότιμο μέρος σε αυτό νέο κόσμο.

Η πεποίθηση ότι κανείς δεν έχει μονοπώλιο στις ιδέες, στην αλήθεια, στην κοινωνική ευαισθησία, στην ηθική, στον πατριωτισμό. Ο δρόμος για την ανόρθωση είναι η προσέγγιση, ο συγκερασμός, η σύνθεση. Θα συγκρουόμαστε, όποτε μπορούμε, όμως, θα συμβιβαστούμε παραγωγικά. Θα τα βρούμε, όποτε αυτό είναι εφικτό. Αυτό είναι το μέτρο. Θα διαφωνούμε, όχι για να διαφωνούμε, αλλά για να συνθέτουμε, να συναινούμε για να προχωρήσουμε. Αυτό είναι Δημοκρατία.

Το «ή εμείς ή αυτοί» είναι η Ελλάδα της κρίσης. Οι πολλοί και οι λίγοι, είναι η Ελλάδα του αυταρχισμού. Γιατί χωρίζει χωρίς να ορίζει, γιατί κάνει τις διαφορές τροχοπέδη και τη νίκη του ενός την ήττα του άλλου.

Όλοι μαζί μπορούμε, είναι η δική μας πρόταση, Ελλάδα όλων των Ελλήνων. Ελλάδα χωρίς καμία εξαίρεση. Όλοι μαζί θα προχωρήσουμε, ευθύνη μου είναι να είμαι Πρωθυπουργός όλων των Ελλήνων και όχι μόνο αυτών που μας ψήφισαν. Οι διαφορές μας, όμως ταυτόχρονα, είναι και ο πλούτος μας. Οι συγκρούσεις είναι το πάθος για το κοινό καλό.

Για να το πετύχουμε, για να κάνουμε τις συγκρούσεις μας ευκαιρία και τις διαφωνίες μας δύναμη, χρειαζόμαστε, όμως, κανόνες. Κράτος δικαίου, νομιμότητα, δικαιοσύνη. Στην κρίση το πολίτευμα άντεξε, οι θεσμοί άντεξαν, αλλά τα όρια τους δοκιμάστηκαν. Εμείς εργαζόμαστε για να επαναφέρουμε τη λειτουργία της δημοκρατίας στις καλύτερες στιγμές της μεταπολιτευτικής περιόδου. Και θα διαγράψουμε τις χειρότερες που μας οδήγησαν στην κρίση.

Όχι, όμως, μονοκονδυλιά σε όλα. Τα καλά αξίζει να τα κρατήσουμε. Και θα τα κρατήσουμε. Ελλάδα από την αρχή. Όχι όμως από το μηδέν. Ο σεβασμός στη διάκριση των εξουσιών, η κατοχύρωση των δικαιωμάτων, η εφαρμογή των νόμων είναι προαπαιτούμενα για την ανάπτυξη της οικονομίας και την ευημερία των πολιτών. Μα είναι πρωτίστως απαραίτητα για την αποκατάσταση των ψυχικών δεσμών ανάμεσα στους πολίτες και τους εκπροσώπους τους, σε οποιοδήποτε επίπεδο. Τους Δημάρχους, τους Περιφερειάρχες, τους Βουλευτές, τους Υπουργούς, τον Πρωθυπουργό. Χωρίς αυτή την εμπιστοσύνη, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Αυτή, τελικά, είναι και η ουσία της φιλελεύθερης δημοκρατίας.

Φίλες και φίλοι,

Μόλις πριν από λίγες εβδομάδες έκλεισαν 30 χρόνια από μία ιστορική στιγμή. Την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και την συμβολική επανένωση της Ευρώπης. Είναι δύο γεγονότα που άφησαν πίσω τους ένα οικουμενικό δίδαγμα: Μοναδικός ορίζοντας, είναι αυτός της

φιλελεύθερης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Γιατί η πτώση των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης έβαλε τέλος σε εκείνο το θολό όραμα, που ταύτιζε την κατάληξη της ανθρώπινης ιστορίας με την άρση κάθε αδικίας. Ένα όραμα που μετατράπηκε τελικά σε εφιάλτη. Για να βυθιστεί, τελικά, στα έγκατα της Ιστορίας, παρασύροντας μαζί του και τις δοξασίες περίπου ενός αιώνα.

Όμως την τελευταία δεκαετία, η υπεροχή της αστικής φιλελεύθερης δημοκρατίας αμφισβητήθηκε και πάλι. Οι παλιές τάχα επαναστατικές πεποιθήσεις μετατράπηκαν είτε σε πρόχειρες δικαιολογίες είτε -χειρότερα ακόμα- σε λαϊκιστικά συνθήματα.

Αυτά που πήραν όχι μόνο «αριστερή» αλλά και «δεξιά» εκδοχή, με μάντα τον εθνολαϊκισμό ή ακόμα καλύτερα τον ψευτοπατριωτισμό. Για να ενωθούν, όμως, σε μια κοινή αμφισβήτηση της ελεύθερης οικονομίας, της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και της ευρωπαϊκής πορείας. Καλύτερη απόδειξη γι' αυτό ήταν η σύμπραξη του ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ στην Ελλάδα. Αλλά και η σύμπλευση χιλιάδων αριστερών ψηφοφόρων με ακροδεξιά σχήματα σε πολλές άλλες χώρες.

Φίλες και φίλοι,

Είναι αλήθεια ότι στην Ελλάδα ο πολιτικός φιλελευθερισμός βρέθηκε αντιμέτωπος με ένα παράδοξο. Για τα νέα παιδιά που είναι μαζί μας και που μελετούν την Ιστορία θέλω να τους θυμίσω ότι, ενώ στην Ιστορία μας υπήρξε πάντα ο πολιτικός φιλελευθερισμός το βασικό όχημα του εκδημοκρατισμού και του εκσυγχρονισμού της χώρας, στα χρόνια της Μεταπολίτευσης παρεξηγήθηκε και λιοιδορήθηκε. Ύπουλα και συνειδητά, ταυτίστηκε με τον οικονομικό νεοφιλελευθερισμό. Κι έτσι στην Ελλάδα βρέθηκε σε αμηχανία, όταν στην υπόλοιπη Ευρώπη επιβαλλόταν ως το αδιαμφισβήτητο πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο για κάθε πρόοδο. Είναι και αυτή μία αντίφαση που βρίσκει τη λύση της ετεροχρονισμένα.

Και όμως, στην Ελλάδα υπάρχει ένας βασικός ιδεολογικός κορμός ο οποίος χαρακτήρισε την φιλελεύθερη μεταρρύθμιση σε όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα. Από τον Ελευθέριο Βενιζέλο μέχρι τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, από τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη μέχρι τον Κώστα Καραμανλή και τον Αντώνη Σαμαρά. Η ύπαρξη αυτού του κορμού ήταν κι ένας από τους λόγους για τους οποίους ο πολιτικός μας χώρος άντεξε, τελικά, στη διάρκεια της κρίσης.

Γιατί αυτές οι αξίες σηματοδότησαν τρεις μεγάλες σταθερές, που δεν διαπραγματεύθηκε ποτέ η παράταξή μας: Ανάπτυξη, Δημοκρατία και Ευρώπη. Κι όταν αυτές οι σταθερές αμφισβητήθηκαν από τον λαϊκισμό, τότε μετατράπηκαν σε πόλο συσπείρωσης και ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών ομάδων.

Σήμερα είναι λίγοι αυτοί στη χώρα μας που παραμένουν δέσμιοι των παλαιών ιδεοληψιών. Όλοι βλέπουν πια ότι χωρίς ατομική ελευθερία δεν υπάρχει συλλογική ευημερία. Ότι η ανοιχτή οικονομία είναι εκείνη η οποία αυξάνει τον εθνικό πλούτο και η ευαισθησία της πολιτείας είναι εκείνη που τον κατανέμει δίκαια. Αλλά και ότι μόνο οι κανόνες του κράτους

δικαίου και του κοινοβουλευτισμού συγκροτούν, τελικά, μία πολιτεία ασφαλή και λειτουργική. Μένει βεβαία ανοιχτό το διαρκές στοίχημα της φιλελεύθερης δημοκρατίας.

Ας μη ξεχνάμε, άλλωστε, ότι αυτή αποτελεί το μόνο πολίτευμα που άντεξε ακριβώς γιατί ακολούθησε, τελικά, προσαρμόστηκε στις ανάγκες των πολιτών. Εμείς οφείλουμε να δώσουμε της δώσουμε νέο περιεχόμενο στην ίδια την αντιπροσωπευτικότητά της. Ενσωματώνοντας, για παράδειγμα, μηνύματα από την Κοινωνία των Πολιτών. Οφείλουμε όμως -και σε αυτό δεν μπορούμε να κάνουμε καμία έκπτωση- να θωρακίσουμε τους θεσμούς της. Γιατί τα συμφέροντα των λίγων απέναντι στους πολλούς δεν θα πάψουν ποτέ να την απειλούν.

Σκεφτείτε ότι δύο μεγάλες μεταρρυθμίσεις του 20ου αιώνα παραμένουν σταθμοί της φιλελεύθερης αντίληψης στη χώρα. Οι αρχές του Συντάγματος του 1911 και του 1975. Γιατί αν και σε διαφορετικό πολιτικό και κοινωνικό τοπίο, αμφότερες είχαν δύο κομβικούς στόχους.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος φρόντισε για τη συγκρότηση ενός ισχυρού κράτους, ικανού να εγγυηθεί την οικονομική και κοινωνική άνοδο, και συνεπώς την ομαλή εξέλιξη της δημοκρατίας. Ενώ ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πρόσφερε το αντίβαρο του ισχυρού πολίτη. Που αυτεξούσιος και μορφωμένος, θα μπορεί να δημιουργεί, που θα αντιστέκεται στην τυχόν αυθαιρεσία του κράτους.

Το 1911 κατοχυρώθηκε ο αναδασμός προς όφελος των αγροτών, ενισχύθηκε η Παιδεία, μπήκαν τα θεμέλια της βιομηχανίας και ιδρύθηκαν θεσμοί όπως το Συμβούλιο της Επικρατείας. Ενώ το 1975, με την αναγνώριση της ισότητας των φύλων, κατοχυρώθηκαν τα ατομικά δικαιώματα και μια σύγχρονη δημοκρατική λειτουργία. Και η χώρα στράφηκε προς το μέλλον με το περίφημο άρθρο για την προστασία του περιβάλλοντος -εξαιρετικά καινοτόμο τότε το άρθρο 24- πρωτοπόρα συνταγματική ρύθμιση σ' όλη την Ευρώπη. Αυτό το θεμελιώδες δίπολο: Ισχυρό κράτος και ισχυρός πολίτης, υπήρξε τελικά το ανθεκτικό θεμέλιο της δημοκρατίας μας. Και αυτό καλούμαστε σήμερα να υπηρετήσουμε, αλλά στις σύγχρονες συνθήκες.

Χρειαζόμαστε και τώρα ένα κράτος ικανό, ισχυρό, αλλά διαφορετικό, με διαφορετικές στοχεύσεις. Χωρίς γραφειοκρατία, με ταχύτητα στην απονομή της Δικαιοσύνης, να είναι αρωγός της επιχειρηματικότητας. Και, ταυτόχρονα, ένα κράτος που θα μετέχει ισότιμα στις ευρωπαϊκές διαδικασίες, ακολουθώντας τα διεθνή δεδομένα στην οικονομία, στην προστασία των ελευθεριών και στις απαιτήσεις για ποιότητα ζωής. Δεν μετασηματίστηκε, όμως, μόνο η εικόνα του κράτους. Μεταλλάχθηκε και η έννοια του ισχυρού πολίτη. Δεν είμαστε, πλέον, η μικρή, υπανάπτυκτη Ελλάδα.

Είμαστε οι Έλληνες του ευρωπαϊκού πυρήνα και πρέπει να ενεργήσουμε ως τέτοιοι. Η απελευθέρωση του πολίτη από την υπέρμετρη φορολογία -με άλλα λόγια, η αναγέννηση του ιδιωτικού τομέα- αποτελεί την αφετηρία. Χρειάστηκε να κυλήσουν σχεδόν 50 χρόνια στη μεταπολεμική Ευρώπη για να συνειδητοποιήσουμε ότι μόνον η ανάπτυξη με όχημα τον ιδιωτικό τομέα φέρνει την οικονομική αυτοτέλεια του πολίτη. Και μόνο ένας ισχυρός πολίτης

μπορεί να μην υποτάσσεται στην ανάγκη της στιγμής, στον εκβιασμό των ισχυρών ή στις σειρήνες του πελατειακού κράτους. Αυτό είναι η πραγματική προοδευτική πολιτική, όχι η παραμονή στη μιζέρια. Δεν υπάρχει, φίλες και φίλοι, τίποτα πιο άδικο από τον οικονομικό ανорθολογισμό που πάντα πλήττει τους πιο αδύναμους.

Ταυτόχρονα, όμως, ισχυρός πολίτης σημαίνει πολίτης με πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση, που θα του προσφέρει πραγματικές δεξιότητες και προσόντα για να πετύχει στη ζωή. Σημαίνει, όμως, και ασφαλής πολίτης. Θα θυμηθώ τα λόγια ενός σημαντικού Γάλλου στοχαστή, του Ρεϊμόν Αρόν: «Θεμελιώδες στοιχείο στην ιδέα του δημοκρατικού πολιτεύματος είναι πρωτίστως η νομιμότητα, ένα καθεστώς όπου υπάρχουν νόμοι και η εξουσία δεν είναι αυθαίρετη και απεριόριστη».

Φίλες και φίλοι,

Δεν επιμένω τυχαία σε αυτή μου την ομιλία στον πυρήνα της ιδεολογίας μας. Το κάνω γιατί το Συνέδριό μας είναι συνέδριο προβληματισμού. Αλλά γιατί όλες αυτές οι σκέψεις αφορούν τελικά τον καθημερινό πολιτικό μας αγώνα. Επενδύουν τα μέτρα που λαμβάνουμε ως κυβέρνηση. Κι αποτελούν επιχειρήματα με τα οποία εμβολιάζουμε την κοινωνία ως σύγχρονο, φιλελεύθερο κόμμα. Εκεί που οι φθαρμένες ιδεολογίες βλέπουν θολές κοινότητες, εμείς βλέπουμε αυτόνομες προσωπικότητες. Γι' αυτό, άλλωστε, και επιλέγουμε τον προσδιορισμό του «πολίτη» αντί του απρόσωπου «λαού».

Δεν αναγνωρίζουμε θολές μάζες, αλλά ευκρινή πρόσωπα. Η συλλογική ευημερία πραγματώνεται μόνο με την οικονομική ελευθερία. Γι' αυτό και εμείς είπαμε ότι θα απελευθερώσουμε τους Έλληνες από τους φόρους. Και το κάνουμε πράξη! Είπαμε ότι θα ξεκινήσουμε μεγάλα έργα και μεγάλες επενδύσεις. Το κάνουμε πράξη! Είπαμε ότι θα φέρουμε Ανάπτυξη για όλους. Και το κάνουμε πράξη!

Προϋπόθεση, ωστόσο, για να καρποφορήσει η ατομική ελευθερία και να φέρει συλλογική ευημερία αποτελεί η κοινή εκκίνηση. Και αυτή υπηρετείται μόνο με το δικαίωμα στις ίσες ευκαιρίες. Που δεν έρχονται με την εξίσωση προς τα κάτω.

Εμείς πρεσβεύουμε το αντίθετο: Ίσο δικαίωμα στην πρόοδο σημαίνει ίσες ευκαιρίες για όλους. Αυτό είναι το πνεύμα των πρότυπων δημόσιων σχολείων που τόσο πολέμησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Η καλή Παιδεία δεν είναι ένας στόχος ανάμεσα σε πολλούς. Είναι το δικό μας όπλο σε αυτόν τον κόσμο που αλλάζει. Έχουμε μείνει πίσω, σήμερα, από τα νηπιαγωγεία μέχρι τα Πανεπιστήμια.

Μοιράζονται πτυχία, τα παιδιά δεν καλλιεργούν τις δεξιότητες, τη σκέψη που χρειάζονται για να ζήσουν σε αυτόν τον νέο κόσμο και να διαπρέψουν. Το καλό πανεπιστήμιο αρχίζει από το καλό νηπιαγωγείο. Και ναι, το καλό δημόσιο πανεπιστήμιο πρέπει να μπει σε δημιουργική άμιλλα με τα καλά δημόσια πανεπιστήμια. Και η χρηματοδότησή του να συνδεθεί εν μέρει με την υποχρεωτική αξιολόγηση που θα πραγματοποιεί το κράτος.

Μόνο έτσι, θα αναβαθμιστεί συνολικά το επίπεδο της δημόσιας εκπαίδευσης. Η Παιδεία πρέπει να ξαναγίνει αυτό που ήταν πάντα. Η δημόσια Παιδεία ήταν το βασικό μονοπάτι κοινωνικής ανόδου. Το σημαντικότερο εθνικό και κοινωνικό όπλο της πατρίδας μας. Γι' αυτό εμείς είπαμε κανένα παιδί εκτός παιδικού σταθμού. Και το κάνουμε! Κάθε περιφέρεια θα έχει το δικό της πρότυπο σχολείο. Και το κάνουμε! Δίνουμε, όμως, επιτέλους και στο κράτος τον πραγματικό του ρόλο. Που προφυλάσσει την ατομική ελευθερία ως προαπαιτούμενο της κοινής ευημερίας. Στη βαριά κρίση της τελευταίας δεκαετίας η ανομία θεωρήθηκε -από κάποιους- δικαίωμα αντίστασης απέναντι στη φτώχεια, γιατρικό α λα καρτ, απάντηση στην επιλεκτική εφαρμογή των νόμων από το ίδιο το κράτος.

Δεν υπάρχει, όμως, ελεύθερος πολίτης αν δεν αισθάνεται ασφαλής στο σπίτι του και στη γειτονιά του. Η ασφάλεια είναι δικαίωμα, βασικό, κοινό, αναφαίρετο. Η ασφάλεια είναι προϋπόθεση της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Η πολιτεία οφείλει να το παρέχει σε όλους. Θα αποκατασταθεί. Χωρίς εξαιρέσεις, άβατα, άσυλα, χωρίς αναβολές. Με σεβασμό στα δικαιώματα αλλά πάντα με πυξίδα το γενικό καλό. Γιατί χωρίς ασφάλεια, τελικά, δεν υπάρχει κοινωνία. Γι' αυτό εμείς -και αυτό απευθύνεται ειδικά στη νεολαία μας που συστρατεύτηκε σε αυτή την προσπάθεια, ασχέτως κομματικής ταυτότητας- είπαμε ότι θα απελευθερώσουμε τα πανεπιστήμια από τη βία και το κάνουμε πράξη! Είπαμε ότι οι καταλήψεις στην Αθήνα θα γίνουν παρελθόν. Και το κάνουμε πράξη! Είπαμε ότι συνοικίες της Αθήνας -κύριε Δήμαρχε- θα παραδοθούν και πάλι ελεύθερες από ναρκωτικά και παραβατικότητα στους κατοίκους τους. Και το κάνουμε πράξη!

Συστατικό, όμως, της ιδεολογίας μας, κύριος άξονας, θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίζουμε όλες τις πολιτικές μας είναι η κοινωνική αλληλεγγύη. Καμιά φιλελεύθερη προοδευτική πολιτεία δεν μπορεί να ανέχεται πολίτες που ωθούνται στο περιθώριο. Δεν επιτρέπεται να στέκεται αδιάφορη μπροστά σε ανισότητες που διευρύνονται. Γι' αυτό και εμείς είπαμε Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα σε κάθε αδύναμο. Και όχι απλά το κάναμε, αλλά το κατοχυρώσαμε και Συνταγματικά. Είπαμε, όχι πια φάρμακα στις ουρές για τους βαριά ασθενείς. Και το κάναμε! Έκτακτη ενίσχυση στους φτωχότερους. Και το κάνουμε!

Έχω, άλλωστε, μιλήσει για την σύζευξη ελευθερίας και αλληλεγγύης. Και εδώ θα μου επιτρέψετε ένα ακόμη δάνειο: «Αυθεντική δημοκρατική πολιτική στον καιρό μας είναι εκείνη που αποβλέπει, ειλικρινά και σταθερά, στην όσο το δυνατόν ευρύτερη και δικαιότερη κατανομή του εθνικού εισοδήματος, στην ολοένα μεγαλύτερη εξύψωση του βιοτικού και μορφωτικού επιπέδου όλων. Δηλαδή, στην οικονομική και κοινωνική Δημοκρατία ως απαραίτητο συμπλήρωμα της πολιτικής Δημοκρατίας».

Ο επιφανέστερος, ίσως, υπερασπιστής του φιλελευθερισμού στη χώρα μας, ο Γιώργος Θεοδοκάς, μετά την εμπειρία του Εμφυλίου πολέμου, το 1954, θα προσθέσει και την κοινωνική αλληλεγγύη στην φαρέτρα της ιδεολογίας του. Είναι η πρώτη φορά που την περιλαμβάνει, ως εισήγηση, σε πολιτικό του κείμενο. Και δείχνει, ακριβώς, την εξέλιξη της φιλελεύθερης σκέψης. Σήμερα -το 2019- δεν θα άλλαζα τίποτα από τα λόγια αυτά του Γιώργου Θεοδοκά.

Αγαπητές και αγαπητοί σύνεδροι,

Οι κυβερνητικές πρωτοβουλίες του τετραμήνου, του πρώτου τετραμήνου δεν είναι παρά μέτρα που πολλοί μας έλεγαν ότι δεν γίνονται. Και όμως, έγιναν! Γιατί εμείς ξέρουμε, θέλουμε και μπορούμε. Μας έλεγαν ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί ο αντικαπιλιστικός νόμος, και όμως εμείς τον εφαρμόσαμε. Μας έλεγαν ότι δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το άσυλο στα Πανεπιστήμια και το αντιμετωπίσαμε. Μας έλεγαν ότι δεν μπορείτε να κόψετε τους φόρους από το 2019, γιατί δεν έχετε δημοσιονομικό χώρο, εμείς τον βρήκαμε τον δημοσιονομικό χώρο, και κόψαμε ήδη τους φόρους. Και θα ακολουθήσουν και άλλες φορολογικές μειώσεις. Δεν θέλουμε να διαχειριστούμε τα προβλήματα και την εξουσία. Αλλά να λύσουμε τα πρώτα και να αλλάξουμε ρότα στην δεύτερη. Συνδυάζοντας την πολιτική προσήλωση με τον επαγγελματισμό των ειδικών. Και έχοντας μπροστά μας τους στόχους, αλλά πάντα δίπλα μας το σχέδιο για την επίτευξή τους. Η Ανάπτυξη Για Όλους θα ήταν ένα ακόμη σύνθημα, αν δεν είχε το βάθος της ιδεολογίας μας: Δηλαδή την παραγωγή νέου πλούτου που θα μοιράζεται δίκαια. Και ο εκσυγχρονισμός που επιδιώκουμε θα ήταν, απλά, τεχνοκρατικός, αν δεν είχε τον φιλελεύθερο πυρήνα του: Δηλαδή την ωφέλεια του καθημερινού πολίτη σε χρόνο και σε χρήμα από την ψηφιοποίηση των σχέσεών του με το κράτος.

Αυτή η αντίληψή μας διαπερνά κάθε μας ενέργεια. Υποσχεθήκαμε να βγάλουμε φόρους και να φέρουμε ανάπτυξη. Και, ταυτόχρονα, να προστατέψουμε τον πολίτη και να φτιάξουμε το κράτος μας. Αυτές ήταν οι κεντρικές μας δεσμεύσεις, με αυτές φτάσαμε στο 40% και αυτά ακριβώς κάνουμε. Θα συνηθίσουν κάποιοι ότι υπάρχουν και κόμματα που εφαρμόζουν το πρόγραμμά τους. Και δεν αρκούνται σε εντυπωσιακές κυβιστήσεις.

Φίλες και φίλοι,

Όμως είναι εθνικά ανιστόρητη η οικονομική και κοινωνική πολιτική που σπρώχνει τη μεσαία τάξη στην παρακμή και την εξαφάνιση. Αυτό που ακριβώς έγινε στη χώρα μας, τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Είναι τροχοπέδη στον αναγκαίο μετασχηματισμό της οικονομίας που μας γυρίζει στις ίδιες αιτίες που μας οδήγησαν τελικά στη χρεοκοπία. Μόνο ενισχύοντας τη μεσαία τάξη μπορούμε να είμαστε ανταγωνιστικοί στον παγκόσμιο καταμερισμό. Γι' αυτό και έχουμε ανακοινώσει σειρά μέτρων φορολογικής ανακούφισης και ενδυνάμωσης μέσω στοχευμένης χρηματοδότησης.

Αναπτυξιακή πολιτική σημαίνει πρωτίστως φορολογική και ασφαλιστική εκλογίκευση. Σε λίγες μέρες από τώρα θα έχει ψηφιστεί το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, ο φόρος στις επιχειρήσεις, πέφτει από το 28% στο 24% με στόχο να φτάσει στο 20%, για όλες τις επιχειρήσεις. Μεγάλες, μεσαίες και μικρές. Στα μερίσματα, που τόσο σημασία έχουν ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, η επιβάρυνση μειώνεται από 10% σε 5%.

Στα φυσικά πρόσωπα ο πρώτος συντελεστής μειώνεται από το 22% στο 9%. Για όλα τα εισοδήματα μέχρι 10.000 ευρώ. Και δίνουμε ξεχωριστές φορολογικές ελαφρύνσεις σε νέες οικογένειες και στα παιδιά. Οι εισφορές των μισθωτών θα περικοπούν σταδιακά κατά 5% σε

ορίζοντα τετραετίας και οι εισφορές των αυτοαπασχολούμενων αποκτούν ξανά ανταποδοτικότητα με ένα νέο, απλό και δίκαιο σύστημα ασφάλισης. Και με το που θα βρεθεί πρόσθετος δημοσιονομικός χώρος και είμαι σίγουρος ότι αυτό θα συμβεί πολύ σύντομα, θα μειωθεί και θα καταργηθεί, τελικά, και η εισφορά αλληλεγγύης. Αυτό το χαράτσι που επιβαρύνει κυρίως τους μισθωτούς, αυτούς που δεν μπορούν να φοροδιαφύγουν.

Πολιτικός φιλελευθερισμός, όμως, σημαίνει και περισσότερες επιλογές για τη χειραφέτηση των πολιτών και των επιχειρηματιών. Γι' αυτό ο Αναπτυξιακός Νόμος, τον οποίον ψηφίσαμε πρόσφατα, για παράδειγμα, επιτρέπει την πιστοποίηση επενδύσεων και από ορκωτούς λογιστές. Μέχρι σήμερα, μία έτοιμη επένδυση, έπρεπε το κράτος να την συγκρίνει με το αρχικό της σχέδιο. Αυτό οδηγούσε σε καθυστερήσεις, γραφειοκρατία και, συχνά, σε συναλλαγή. Αυτά τελειώνουν!

Οι επενδυτές θα μπορούν, πλέον, να πιστοποιούνται, με ταχύτητα και διαύγεια, παίρνοντας μόνο μια περιβαλλοντική άδεια, όπως συμβαίνει παντού στην Ευρώπη. Και όταν η επιχείρησή τους εγκαθίσταται σε ένα Επιχειρηματικό Πάρκο θα αρκεί η άδεια του Πάρκου.

Αποτέλεσμα; Μεγαλύτερο ενδιαφέρον για επενδύσεις, το βλέπουμε κάθε μέρα, αλλά και περισσότερες προσδοκίες για θέσεις απασχόλησης με καλύτερους μισθούς και φυσικά περισσότερα δημόσια έσοδα. Την ίδια ώρα, τα «κόκκινα» δάνεια αντιμετωπίζονται με το σχέδιο «Ηρακλής». Αυτό είναι σημαντικό για όλη την οικονομία. Γιατί έτσι, οι τράπεζες απελευθερώνονται από ένα μεγάλο βάρος, με μαζικές τιτλοποιήσεις δανείων, θα τις εγγυηθεί το ελληνικό Δημόσιο, χωρίς κόστος για τον φορολογούμενο, αλλά θα μπορέσουν οι τράπεζες να απελευθερωθούν, να χρηματοδοτήσουν την πραγματική οικονομία. Και μια μεγάλη τομή, που έρχεται λίγο μετά την νέα ευνοϊκή ρύθμιση των 120 δόσεων, η οποία είχε μεγάλη ανταπόκριση, με στόχο την πρόσβαση των επιχειρήσεων σε περισσότερο και φθηνότερο δανεισμό για να αναπτυχθούν και να επενδύσουν. Στο μέτωπο των μεγάλων έργων, ξεπεράστηκαν σημαντικά εμπόδια. Στο Ελληνικό οι κοινές υπουργικές αποφάσεις εκδόθηκαν αμέσως. Και ήδη, τώρα που μιλάμε, αξιολογούνται οι προσφορές δύο αμερικανικών εταιρειών για την άδεια του καζίνο. Η εταιρία που ανέλαβε το master plan του έργου, αυξάνει το μετοχικό της κεφάλαιο. Η κατασκευή ξεκινά μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2020, όπως είχαμε δεσμευθεί. Επιταχύνεται επίσης η εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων για την Eldorado Gold, ώστε να μπορέσει ταχύτατα η εταιρεία να ξεκινήσει τις εργασίες προς μεγάλο όφελος 2.000 εργαζομένων της Χαλκιδικής. Ενώ στον Πειραιά η Cosco ξετυλίγει το νέο μεγάλο επενδυτικό της σχέδιο.

Γνωρίζετε, το πρόγραμμά μας για τις Υποδομές και την Ενέργεια: Το 30% του Διεθνούς Αεροδρομίου Αθηνών θα παραχωρηθεί, άμεσα, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για το διαγωνισμό. Περιφερειακά λιμάνια αξιοποιούνται με συμμετοχή ιδιωτών και στο ίδιο πλαίσιο εντάσσονται πια χιλιάδες ακίνητα του Δημοσίου της Ελληνικής Εταιρείας Συμμετοχών. Όσο για την Ενέργεια και το περιβάλλον, θα επαναλάβω τις κεντρικές μας δεσμεύσεις: Έως το 2028, η Ελλάδα θα έχει απεξαρτηθεί πλήρως από τον λιγνίτη για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος! Έως το τέλος του 2021 θα πούμε αντίο στα πλαστικά μιας χρήσης.

Δρομολογούμε ένα νέο εθνικό σχέδιο για τους χώρους διαχείρισης αστικών αποβλήτων ώστε να πάψουμε να αποτελούμε, αγαπητέ κ. Περιφερειάρχα, το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα οξύ εδώ στην Αττική, να πάψουμε να είμαστε το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης. Που συνεχίζει να θάβει τα σκουπίδια κατά 80%, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 23%. Και βεβαίως δεν αφήνουμε κανέναν πίσω. Δείχνουμε ιδιαίτερη μέριμνα για τη λεγόμενη «δίκαιη μετάβαση» περιοχών, όπως η Δυτική Μακεδονία, που πρέπει να στραφούν σε νέες παραγωγικές δραστηριότητες στη μετά τον λιγνίτη εποχή. Θα διεκδικήσουμε και ευρωπαϊκούς πόρους, θα στηρίξουμε τις περιφέρειες αυτές, να αξιοποιήσουν τα νέα τους συγκριτικά πλεονεκτήματα, ώστε κανείς να μη μείνει πίσω.

Φίλες και φίλοι,

Το δεύτερο σκέλος της πολιτικής μας από τις 9 Ιουλίου που ορκίστηκε αυτή η κυβέρνηση, συνοψίζεται και σε δύο λέξεις: Νέα χώρα. Νέο κράτος, δηλαδή, στο εσωτερικό, με αναβαθμισμένο ρόλο και αποτελεσματικότερους μηχανισμούς. Και νέα χώρα, με ειδικό βάρος, πλέον, στο εξωτερικό. Κάτι που διαπίστωσα και προσωπικά στην Αμερική, στην Ευρώπη, στην Κίνα.

Η Ελλάδα λογίζεται πια αλλιώς. Όχι μόνο σαν ένας αξιόπιστος συνομιλητής, πολύτιμος εταίρος και αναγκαίος σύμμαχος. Αλλά, πάνω από όλα, ως ισότιμος συνεργάτης. Ως ίση μεταξύ πρώτων, δηλαδή στη θέση που της αρμόζει. Στη θέση που της αξίζει. Γιατί οι διεθνείς συμμαχίες της χώρας οικοδομούνται δύσκολα, αλλά αποδομούνται, δυστυχώς, γρήγορα. Περιττεύει, νομίζω, να τονίσω τη σημασία της εμπιστοσύνης προς την Ελλάδα για τα εθνικά μας ζητήματα.

Για την επιθετική στάση της Τουρκίας, τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, την προώθηση διεθνών ενεργειακών σχημάτων. Στα μέτωπα αυτά, πυξίδες μας παραμένουν το Διεθνές Δίκαιο και οι σχέσεις καλής γειτονίας. Με αυτοπεποίθηση, ψυχραιμία, με υπεύθυνο πατριωτισμό.

Και όσοι βιάζονται να αμφισβητούν, με τρόπο θεσμικά σαθρό, τα κυριαρχικά μας δικαιώματα να γνωρίζουν ότι θα βρουν απέναντί τους, όχι μόνο την Ελλάδα, αλλά και τους Ευρωπαίους συμμάχους μας.

Το Μεταναστευτικό, ωστόσο, αξίζει μια σύντομη ειδική αναφορά. Η πολιτική της χώρας μας έχει, πλέον, αλλάξει: Τα σύνορα φυλάσσονται, οι αρμόδιες υπηρεσίες ενισχύονται και σε προσωπικό και σε μέσα. Έχουμε νέο καθεστώς για τη χορήγηση ασύλου. Και τα νησιά ανακουφίζονται, με βάση ένα οργανωμένο σχέδιο διασποράς προσφύγων στην ενδοχώρα. Και θα κλείσουμε τις δομές της ντροπής, ξεκινώντας με το Βαθύ στη Σάμο, κατασκευάζοντας νέα κλειστά προαναχωρησιακά κέντρα.

Πρέπει να πω, όμως, ότι το πρόβλημα αυτό ήλθε για να μείνει. Γι' αυτό και όλοι πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, μοιραζόμενοι αναλογικά ένα βάρος που σηκώνει ολόκληρη η χώρα. Εκεί θα δοκιμαστεί η υπευθυνότητα, αλλά και η ανθρωπιά της κοινωνίας μας.

Υπάρχει, τέλος, και μία μεγάλη θεσμική τομή που ολοκληρώθηκε πριν από λίγες ημέρες: Η συνταγματική αναθεώρηση μπορεί να μην υπήρξε εκτεταμένη, έλυσε όμως μεγάλες χρονίζουσες εκκρεμότητες. Από την αποσύνδεση των εκλογών από την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας μέχρι τον εξορθολογισμό της ποινικής ευθύνης του πολιτικού προσωπικού, την περίφημη αλλαγή του άρθρου 86. Το νέο Σύνταγμα, όμως, δίνει και μια απάντηση σε ένα αίτημα πολλών δεκαετιών: Τη διευκόλυνση των Ελλήνων του Εξωτερικού να ψηφίζουν, επιτέλους, απ' τον μόνιμο τόπο διαμονής τους. Είναι ένα μέτρο που έχει τη δική μας υπογραφή. Κάναμε υποχωρήσεις για να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε την αναγκαία συναίνεση. Αλλά ήταν σημαντικό, επιτέλους, και να προστεθεί το σχετικό εδάφιο στο Σύνταγμα και να ψηφιστεί τις επόμενες εβδομάδες, ελπίζω από 300 βουλευτές στο Εθνικό Κοινοβούλιο, επιτέλους, ο σχετικός νόμος, γιατί το θέμα έχει διάσταση εθνική. Κινητοποιεί τον Παγκόσμιο Ελληνισμό, τα νέα παιδιά, που έφυγαν από την πατρίδα μας, αλλά και τους παλαιότερους που κρατούν τους δεσμούς τους με την πατρίδα ζωντανούς. Δίνουν νέα δύναμη στην Ελλάδα μας! Θέλω να σας θυμίσω ότι όλα αυτά για τα οποία σας μίλησα και πολλά άλλα έγιναν μέσα σε ακριβώς 130 μέρες. 130 ημέρες έχουν μεσολαβήσει από τότε που η κυβέρνησή μας έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Τόσα πολλά, σε τόσο λίγο χρόνο. Αλλά αυτό που με κάνει εξαιρετικά αισιόδοξο είναι ότι τα περισσότερα μέτρα, αν όχι όλα, έχουν μεγάλη αποδοχή από τις Ελληνίδες και τους Έλληνες. Μεγάλη αποδοχή από πολίτες οι οποίοι δεν μας εμπιστεύθηκαν στις προηγούμενες εκλογές. Εγκρίνουν, όμως, τις πολιτικές μας και αυτό δημιουργεί μια νέα κοινωνική δυναμική και μια μεγάλη ευκαιρία για την παράταξή μας να κυριαρχήσει πολιτικά στον τόπο για πολύ καιρό. Είμαστε μόνο στον πρόλογο του μεγάλου βιβλίου που θα γράψουμε, Νεοδημοκράτες και Νεοδημοκράτισσες, όλοι μαζί!

Σαράντα πέντε χρόνια ζωής, 13 συνέδρια. Δεν υπάρχει άλλο κόμμα με τόσο έντονη πολιτική ζωή στη χώρα μας. Και, μάλιστα, μέσα σε τόσες φουρτούνες. Έχουμε κάθε λόγο να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτά που έχουμε πετύχει. Η Ν.Δ. είναι το αβύθιστο σκαρί πάνω στο οποίο ταξιδεύει η δημοκρατική σταθερότητα. Είναι η παράταξη που εδραίωσε την Δημοκρατία, έβαλε τη χώρα στο δρόμο της Ευρώπης και την στήριξε όταν κινδύνεψε να πέσει στα βράχια. Το κόμμα που ίδρυσε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το 1974 εξελίχθηκε και έγινε ένα πλατύ ρεύμα μέσα στις ταραγμένες δεκαετίες οι οποίες ακολούθησαν. Ήταν μια επίτονη, ήταν, όμως, ταυτόχρονα και μια συναρπαστική διαδρομή. Γιατί πάντα υπήρξαμε τολμηροί. Με όλο πιο ανοιχτά συνέδρια. Με ζωντανές διαδικασίες σε βάση και κορυφή. Και, τελικά, με μαζική εκλογή των κομματικών οργάνων και του ίδιου του αρχηγού από τη βάση του κόμματος, αυτή τη μεγάλη δημοκρατική τομή, η οποία ξεκίνησε ακριβώς πριν από δέκα χρόνια σαν σήμερα. Είναι κατάκτηση για το κόμμα μας. Αντιμετωπίσαμε κατάματα τις αλλαγές που συντελούνται, όταν όλοι οι άλλοι οχυρώνονταν σε δόγματα, απέστρεφαν το πρόσωπό τους από τις μεταρρυθμίσεις. Αξιοποιήσαμε το ιστορικό βάθος της παράταξης για να ανανεώσουμε τις αξίες του δημοκρατικού φιλελευθερισμού. Και συνεχίζουμε να δίνουμε φρέσκο νόημα στις

Θεμελιώδεις στοχεύσεις μας σε ένα πολιτικό περιβάλλον που εξελίσσεται. Αυτό, εξάλλου, δηλώνει το ίδιο το όνομά μας: Πάντα Δημοκράτες και διαρκώς Νέοι!

Κανένα κόμμα δεν διεξάγει συνέδρια με τέτοια τακτικότητα. Μια φορά το χρόνο. Ίσως γιατί καμία άλλη παράταξη δεν έχει να μιλήσει για έναν τόσο πλούσιο απολογισμό. Αλλά δεν θα είχε και τέτοιο πλούτο προβληματισμού για αυτά που πρόκειται να κάνει. Η αυτογνωσία, όμως, δεν αφορά μόνο στους πολίτες, αλλά και στα κόμματα. Και εμείς μάθαμε από τα λάθη μας. Μάθαμε ότι δεν μπορούμε να πολιτευόμαστε με υποσχέσεις και μισές αλήθειες. Μάθαμε ότι το κράτος δεν είναι λάφυρο. Μάθαμε ότι δεν μπορούμε να ζητάμε την ψήφο των πολιτών αντιμετωπίζοντάς τους ως πελάτες και προσφέροντάς τους μικροανταλλάγματα για να εξασφαλίζουμε την παραμονή μας στην εξουσία. Μάθαμε και εμείς ότι η εξουσία φθείρει, ότι στην ακραία πόλωση η αξιοκρατία καταλύεται, η αδικία και η διαφθορά ευδοκιμούν. Μάθαμε ότι ο διχασμός της κοινωνίας είναι αδιέξοδος. Μάθαμε ότι οι πολίτες έχουν περισσότερη κρίση από όσο νομίζουν οι στενοί κομματικοί μηχανισμοί. Ότι αξιολογούν, ζυγίζουν και τιμωρούν την αλαζονεία, την ανικανότητα και την υστεροβουλία. Μάθαμε ότι οι πολίτες αντιλαμβάνονται τον πολιτικό χρόνο διαφορετικά από ό,τι το πολιτικό σύστημα. Απαιτούν λύσεις άμεσα, έχουν, όμως, και τη σοφία να περιμένουν να αποδώσουν αυτές οι λύσεις.

Μάθαμε ότι τα ρήγματα γεφυρώνονται με ρήξεις. Ρήξεις που είναι αναγκαίες και έχουν βαλτώσει εδώ και χρόνια. Ρήξεις που μοιάζει ή μπορεί να μοιάζει ότι έχουν βραχυπρόθεσμο κόστος, αμφίβολο είναι και αυτό, αλλά είναι βέβαιο ότι θα φέρουν μόνο κέρδη μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Και μάθαμε, ναι, πως πρέπει και τις στιγμές της μεγάλης πόλωσης, να ακούμε και να σεβόμαστε τους πολιτικούς αντιπάλους μας. Στη δική τους κριτική, όσο άγρια κι αν είναι η πολιτική αντιπαράθεση, μπορεί να βρούμε και εκεί αλήθειες που έχουν να κάνουν με τις αδυναμίες και τα λάθη μας.

Ο πολιτικός πολιτισμός χάθηκε στα χρόνια της κρίσης και πρέπει να τον επαναφέρουμε. Ξέρουμε από τους αρχαίους προγόνους μας και δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ αυτό που είπε ο Αγάθων. Τρία πράγματα πρέπει να θυμούνται όσοι άρχουν, όσοι κυβερνούν. Πρώτον ότι άρχουν επί ανθρώπων, δεύτερον ότι άρχουν σύμφωνα με τους νόμους. Και τρίτον –και κυριότερο- ότι δεν άρχουν για πάντα. Αυτές είναι οι αρχές που μας οδηγούν. Το βλέπω σήμερα στα πρόσωπά σας και το διαπιστώνω στα βλέμματά σας.

Είμαι σίγουρος πως δεν θα μας απειλήσει ο κυβερνητισμός. Είμαι, επίσης, σίγουρος ότι δεν θα μας πλήξει ο ιός της αδράνειας. Θα φροντίσω προσωπικά για αυτό. Το κόμμα δεν θα πέσει σε χειμερία νάρκη όσο είναι στην κυβέρνηση. Το αντίθετο! Η οργανωμένη κομματική μας δομή θα είναι μια μόνιμη πηγή. Θα τροφοδοτεί, όπως θα το κάνει αύριο, με ένα εξαιρετικά καινοτόμο πρόγραμμα, το οποίο σας καλώ να παρακολουθήσετε από την αρχή μέχρι το τέλος, το κόμμα θα τροφοδοτεί την κυβέρνηση με ιδέες, με σχέδια και προβληματισμό. Το Κόμμα, αγαπητέ Γραμματέα, αγαπητέ διευθυντά, κυρίες και κύριοι, θα είναι κοντά μας στις καλές αλλά θα είναι σίγουρα κοντά μας στις δύσκολες μέρες. Σας ευχαριστώ, για άλλη μια φορά, από καρδιάς για ό,τι κάνετε για τη Νέα Δημοκρατία.

Αγαπητοί Σύεδροι, Νεοδημοκράτισσες και Νεοδημοκράτες, η χώρα μας δεν είναι τέλεια, είναι αλήθεια. Το κράτος έχει στρεβλώσεις και αδυναμίες, είναι σε πολλούς τομείς του αναποτελεσματικό. Η δημοκρατία μας και οι θεσμοί μας δοκιμάστηκαν από την κρίση και από τη λαϊκιστική απειλή. Η οικονομία προσπαθεί πλέον να αναπνεύσει και η μεσαία τάξη να προκόψει. Αλλά η Ελλάδα είναι μια χώρα που σε λίγο θα κλείσει 200 χρόνια ζωής. Πρώτη αυτή υπήρξε νεωτερικό κράτος στη γειτονιά της. Πρώτη αυτή έστησε δημοκρατικούς θεσμούς. Πρώτη αυτή μπήκε στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Και είναι μια χώρα που έχει αποδείξει στους δύο αιώνες ζωής της ότι μπορεί να πέφτει και να ξανασηκώνεται. Γιατί το έθνος μας είναι προοδευτικό και νεωτερικό. Γιατί οι πολίτες τούτης της χώρας έχουν, πάντα, έμπνευση, όρεξη, εργατικότητα. Γιατί δικαιούμαστε να πάμε μπροστά και να μην μείνουμε πίσω. Γιατί αξίζουμε καλύτερα και μπορούμε καλύτερα. Ο άνεμος αισιοδοξίας που πνέει σε αυτή τη χώρα δεν θα κοπάσει. Θα δυναμώσει. Θα τον δυναμώσουμε όλοι μαζί.

Καλή επιτυχία στο 13ο Συνέδριό μας. Έχουμε πολλά να πούμε, έχουμε ακόμη περισσότερα να κάνουμε. Θα τα καταφέρουμε! Για την Ελλάδα που θέλουμε και την Ελλάδα που μας αξίζει! Ζήτω η Νέα Δημοκρατία! Εμπρός για μεγαλύτερες νίκες! Εμπρός για μια Νέα Ελλάδα! Το Μέλλον Αρχίζει Τώρα! Σας ευχαριστώ από καρδιάς για ό,τι έχετε κάνει για την παράταξή μας. Να είστε καλά! Καλό Συνέδριο!